

Paní Lenka Žižková se narodila 26. února 1947. Její životní příběh se odehrává v době komunistického režimu. I přes tyto události dokázala odcestovat do Finska, kde začala svou kariéru jako designer bytu.

„Nesmělo se nebo nemohlo se cestovat, ale Finsko nikdy nebylo bráno jako úplně kapitalistická země, protože mělo velice úzký pakt se Sovětským svazem. Takže to Finsko bylo trošičku volnější v té struktuře asi něco podobně jako byla Jugoslávie.“

Její záměrem bylo, aby mohla chodit na přednášky architektury na finské univerzitě. Věděla, že bude potřebovat jazyk, bez kterého se ve Finsku neobejde.

„Když člověk přijede do Finska a chce tam cokoliv tak prostě musí rozumět té řeči nebo musí se dorozumět. To je jak jako když přicházejí lidé k nám tak musí prostě něco česky zvládnout. A ta jediná možnost kde vlastně tu finštinu se člověk může naučit, aby teda rozuměl správně tak je na univerzitě. A to dělala vlastně pro cizince Helsinská univerzita trvalo to dva roky a prostě po dvou letech si mohl člověk číst noviny a mohl se domluvit protože finština je ugrofinský jazyk a je poměrně složitá.“

Zajímalo jí i to, jak se učí na základních školách, proto nastoupila společně s žáky prvních tříd.

„Bylo to úžasné, bylo to úžasné protože tak jsem pochopila ten úplně jiný systém školství, který tady se u nás už taky objevuje.“

Dále paní Lenka hovoří o tom, jak probíhaly hodiny na školách.

Hodina fyziky se zahajuje zpěvem, a kdy se třeba, aby se přiblížily na jiné národy světa, tak se jeden týden ta škola věnuje určité kultuře a učitelé učí o té kultuře, a vaří se v jídelně jídla té určité země, nebo té nějaké oblasti.

Paní Lenka Žižková byla ale také často spjata s televizí, a to hlavně s dětskými pořady o bydlení, dostala proto od ministerstva pokyn, aby natočily film o socialistickém bydlení, které se bude jmenovat město roku 2000. Pointa byla natočit krásný film, který bude znázorňovat budoucnost socialismu.

„A ten slon když byl hotový tak byl předveden tomu panu ministrovi. Když začali záběry, které neodpovídaly tomu oslavnému textu, a teď jely ty kruté záběry z té totality střídáný s tím sluncem a s tím zářným městem, jak jsme si my myslely jak by ten rok 2000 mohl vypadat, tak ten ministr tam, já myslela že nás zabije všechny.“

Hned po ukončení režimu a otevření hranic se paní Lenka Žižková naskytla možnost mít vlastní představení speciálního lehátka na veletrhu v Miláně.

„Předváděli jsme tam lehátko které bylo z perspektivy, to je takový to umělý sklo, a to bylo tvarované do takového obyčejného lehátka, a místo čalounění tam byly tenisové míčky. Jo, tak jako by jste do sítě daly tenisový míčky ale bylo to v tom umělém skle. A to tam koupil teda Andre Agassi“